

HOPE

Arrangement i synagogen og på Israels Plads i København

21. januar 2024

Tale ved Ole Andersen, generalsekretær "Ordet og Israel"

Vi er mange forskellige mennesker samlet her i dag: jøder, kristne, mennesker der ikke betragter sig selv som religiøse osv.

Nogle af os er kristne, der normalt sidder i en kirke om søndagen. Men denne søndag eftermiddag sidder vi i en synagoge. Hvorfor det? Er vi gået forkert?

Nej, vi er gået fuldstændig rigtigt!

Hvordan det?

For præcist 81 år siden – januar 1943 – bragte det forfærdelige nazitidsskrift "Kamptegnet" en vred artikel af en dansk nazist. Han var blevet ophidset over nogle præster i København, blandt andet sognepræst Georg Bartholdy fra Eliaskirken på Vesterbro.

Den nazistiske forfatter var vred over, at Bartholdy havde lært sine konfirmander, at Jesus var jøde, og at det derfor var imod den kristne tro at hade jøder. Nazisten havde hørt det, fordi nogle forældre havde indberettet det til en antijødisk liga, og han var blevet virkelig forarget.

»Den, der hader jøder, hader Jesus,« citerede den vrede nazist Bartholdy for at have sagt til konfirmanderne.

Og så kommer nazistens konklusion: Med det budskab hører pastor Bartholdy ikke hjemme i Elias-kirken på Vesterbro men i synagogen i Krystalgade!

Men nazisten i Kamptegnet tog fejl!

Budskabet om, at Jesus var jøde, og at had til jøder strider mod selve grundkernen i den kristne tro, hører i den grad hjemme i Eliaskirken på Vesterbro, i samtlige kirker på Nørrebro og i alle kirker i Danmark!

I dag er vi her i synagogen. Og vi 'kirkekristne' er her netop som kristne. Fordi vi ønsker at proklamere fællesskabet med danske jøder, med israelere i Danmark, med jøder ud over verden og med staten Israel.

Vi er her ikke *på trods af*, at vi er kristne. Vi er her, netop *fordi* vi er kristne.

Netop som kristen er jeg i disse måneder *nødt til* at stå side om side med Israel og med jøder i Danmark og ud over hele jorden.

Netop fordi Jesus er jøde.

Netop fordi had til jøder også er had til Jesus, som jeg tror på som Messias.

Netop derfor, er der fire ting, jeg i dag er nødt til at sige ind i den situation, der begyndte 7. oktober

Nej til HAD!

1) Jeg er nødt til at sige: NEJ TIL DET HAD, DER EKSPLODEREDE 7. OKTOBER

Jeg var i Jerusalem den morgen. Jeg sad også i beskyttelsesrum gang på gang den dag. Men i begyndelsen vidste vi ikke, hvor forfærdelige ting der skete bare 60 km væk. Først hen på dagen og i de følgende dage blev det klart for os. Og det var og er ufatteligt oprørende at høre om de rædsler, der foregik 7. oktober.

* Mennesker, der med koldt blod blev myrdet.

* Blodige børnesenge, hvor vi slet ikke kan holde ud at tænke på de børns sidste minutter.

* Bestialske voldtægter, der gør os stumme af forfærdelse.

* Uhyrlige mishandlinger og plyndringer, ødelæggelse og nedbrænding af almindelige familiers boliger.

Nogle siger, at 7. oktober skal forstås "i kontekst" – af mange års undertrykkelse.

Nej! Intet kan undskylde, at nogle mennesker behandler børn, unge kvinder, ældre - andre mennesker på den måde! Om der så havde været tusind års undertrykkelse, så ville intet kunne undskylde de grusomheder, der den morgen og den formiddag og den eftermiddag blev begået mod uskyldige mennesker!

Desværre er der kulsorte perioder i den kristne kirkes historie, hvor lignende ting er blevet begået i kirkens navn.

NETOP DERFOR *må* jeg som kristen i dag på det allerskarpeste tage afstand fra det had, der eksploderede 7. oktober.

Og udtrykke min allerdybeste medfølelse med alle ofrene og deres familier.

2) Jeg er nødt til at sige: NEJ TIL AT BRUGE GIDSLER SOM KAMPMIDDEL

Det er forfærdeligt at tænke på de 250 personer, der blev taget som gidsler – og de 130 mennesker, der stadig er det!

Det gør ondt ind i hjertet at se billederne af de unge mishandlede piger, der lige nu (!) sidder i mørke tunneler i Gaza.

Det skær dybt i sindet at læse ordene fra moren til Noa Argamani, der er gidsel. Moren er syg af kræft, og hun nærmest tigger om lov til at se sin datter igen en enkelt gang, inden hun skal dø.

Og så er der Kfir. – Den lille dreng, der blev 1 år i denne uge. Over 100 dage af sit korte liv har han tilbragt under umenneskelige forhold. Hvis han da stadig lever.

* At tage gidsler er en forbrydelse.

* At holde gidsler er en forbrydelse.

* At mishandle gidsler er at lægge grusomhed oven i forbrydelsen.

* At kræve modydelser for at frigive gidsler er ren ondskab.

Det strider mod alt det, vi tror på og står for!

3) Jeg er nødt til at sige: NEJ TIL DET HAD, DER SIDEN 7. OKTOBER HAR RAMT JØDER I DANMARK OG HELE VERDEN

Det er fuldstændig ufatteligt, at netop mange årtiers værste terrorangreb på jøder udløser mange årtiers værste bølge af jødehad.

Nogle af jer har oplevet det på egen krop.

I skal vide, at vi vil stå ved siden af jer og modsige antisemitismen og bekæmpe den med alt, hvad vi formår.

NETOP FORDI kirken desværre i historiens løb har bidraget til antisemitisme, vil vi her i dag endnu skarpere som kristne protestere og sige nej til al antisemitisme!

4) Jeg er nødt til at sige: NEJ TIL ANTIZIONISME

Det er som om, at der er gået mode i at sige, at "vi er selvfølgelig ikke antisemitter – det er bare zionisterne, vi hader".

Men zionismen er en fuldstændig legitim, politisk overbevisning, der siger, at jøder har ret til en selvstændig stat i Israels land.

Jeg er kristen. Jeg støtter staten Israels ret til at eksistere som en jødisk stat.

Derfor er jeg zionist!

Jeg nægter at acceptere, at zionisme skal gøres til noget ondt eller illegitimt.

Ja til HÅB

Men vi er ikke her i dag for kun at sige NEJ TIL HAD.

Vi er her også for at sige JA TIL HÅB.

Ikke et hvilket som helst håb!

Hamas håber (og arbejder for), at Israel bliver udslettet.

Vi håber på fred for ALLE i Mellemøsten: israelere, palæstinensere, libanesere osv.

En fred, hvor Israels folk, alle de israelske familier, kan bo i fuld tryghed - med sikre grænser.

En fred, hvor palæstinenserne kan leve uden Hamas' islamistiske diktatur og uden krig og rædsler.

Er det realistisk? Er der et håb om fred?

Lige nu ser det uhyre svært ud! Mange har tanker og ideer om hvordan. Men tankerne strider ofte mod hinanden.

Jeg har lyst til at slutte med en fantastisk vision om fred. Den kommer fra den gamle jødiske profet Esajas (700 år før Jesus).

Esajas' vision handler om de tre gamle ærkefjender i Mellemøsten: Egypten, Assyrien og Israel.

De boede langs en af oldtidens allervigtigste handelsveje: Via Maris fra Egypten op gennem Gaza, Israel, Libanon-Syrien og op til Kurdistan, Irak.

Esajas' vision er, at denne gamle hovedvej, der utallige gange er blevet brugt til krig – og bliver det lige nu i dag! – en dag skal blive en *fredens vej*.

De gamle fjender skal bliver forenet i fred.

Esajas siger det sådan:

»Når den dag kommer, skal Israel sammen med Assyrien og Egypten blive til velsignelse midt på jorden. Himlens Hersker velsigner dem og giver dem styrke. Han siger: Egypten er mit folk. Assyrien har jeg skabt. Israel er min ejendom.« (Es 19,24-25)

Det er *fred!*

En fantastisk vision, der omfatter Egypten, Gaza, Israel, Libanon, Syrien. FRED!

Den vision giver mig et håb!

Det er den fred, jeg beder om!

Støtteerklæring

Kære Jeppe, kære Avishay, kære Judie og *alle jer andre danske jøder og dansk-israelere!*

Modtag vores fulde sympati og støtte i denne tid!

I skal vide, at der i Danmark er mange – rigtig mange – kristne, der støtter jeg og bakker op om jer og beder for jer.

Shalom!